

HARANG-SZÓ

**A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és
a bokrosi Szent László templom híveinek lapja**

XV. évfolyam, 3. (58.) szám, 2018. Október

A NAGYBOLDOGASSZONY- TEMLOM BÚCSÚÜNNEPE

Szűz Mária halálának és mennybevételének ünnepét, Nagyboldogasszony napját augusztus 12-én, vasárnap tartották a nagytemplomban. A szentmise szónoka Kondé Lajos pasztorális helynök, a szegedi dóm plébánosa volt.

Szentbeszédében Máriáról, mint az édesanyai hivatás megtestesítőjéről szólt. Mária hitt az Atya szavának, és maradéktalanul megtette, amit mondott neki: testet adott az Isten fiának. Ez volt az ő egész élete és boldogsága. Hinni tudott, mert tiszta volt, alázatos és figyelt Isten szavára. Ez követendő példa számunkra is: figyelni Isten szavára csöndesen és alázatosan.

Amikor az Atya és az emberek előtt hittel kimondta az igent az anyai hivatásra, Isten nem hagyta magára, erőt adott hozzá. Keresztény életünk is ilyen: hallgatni a hírt, befogadni Jézust és hitünket megosztani másokkal. Ez a teljes keresztény élet. Az ilyenfajta életnek megvan a gyümölcse, a koronája, az elismerése. Amikor kísértésbe esünk, van segítség, van példaképünk. Ő nem más, mint a mennybe fölvetett Szűzanya. „Kérjük őt, hogy segítsen bennünket, családjunkat, társadalmunkat, egyházközségünket, hogy a kimondott igenhez mindig hűségesek legyünk. A kísértéseket legyőzzük, és részesüljünk abból a

dicsőségből, melyből Mária részesült!” fejezte be gondolatait helynök atya.

PORCIUNKULA-BÚCSÚ

A ferencesek bölcsőjét jelentő Assisiben állított Porciunkula-kápolna felszentelésének emléknapja a ferencesek legnagyobb ünnepe. A kápolna a Szentföldről hozott maroknyi földre épült, ezért nevezték részecskének, azaz porciunkulának.

Szent József-templomunkban augusztus 5-én, vasárnap emlékeztünk meg erről az eseményről. A szentmisét bemutató Kovács János nyugalmazott tábori lelkész felidézte Szent Ferenc rendalapító életét, majd körmenettel fejeződött be az ünnep.

TNM

NYOLCVAN ÉVE TÖRTÉNT

Folytatjuk a plébániatörténeti sorozatot a Szent József plébánia ferences szerzetesei által vezetett Historia Domus bejegyzéseiből. Ez alkalommal az 1938. június-szeptember havi történésekről közlünk részleteket.

„Június 4-én a Kereszt-téri és Piroskavárosi elemi iskolások szegedi kirándulásán vett részt P. Jeromos. E napon volt a szegedi Mátyás templom restaurálás utáni szentelése.

Június 7-én jött P. Hermann Hermenegild tartományfőnök kolostorunkat meglátogatni. A templom ajtajában a zárdista kislányok énekkara fogadta. Egy kislány virágcsokorral és kedves szavakkal köszöntötte.

Június 8, 9 és 11-én voltak a tanyai vizsgák. Június 12-én volt templomunk előtti téren a Szent Antal tiszteletére rendezett lilomos körmenet.

Június 16-án a bokrosi kápolnánál volt úrnapi körmenet, melyet P. Albert vezetett, aki Korsós Andor kántor kíséretében ment ki.

Mi 19-én, Úrnapi utáni vasárnap tartottuk körmenetünket.

Országjáró körútja alkalmából 27-én érkezett hozzánk az Aranyvonat a Szent Jobbal. (Az erre a napra vonatkozó bejegyzést lapunk 4. oldalán, „Az Aranyvonat a Szent Jobbal” című írásunkban olvashatják. - a szerkesztő).

Július 13-án P. Szilveszter vezetésével kirándulás volt Forgó József tanyájára. A kiránduláson igen sok felnőtt és 150 elemi iskolás vett részt. A kirándulás igen jó hangulatban telt el. A vendéglátó gazda gazdagon megvendégelte a vendégeket.

Július 18-án kaptuk meg az értesítést az áthelyezésekről. Tőlünk P. Szilvesztert helyezték Budapestre, helyébe P. Inkovits Regalátot helyezték ide Dunaföldvárról.

Július 24-én nagy legény-nap volt Csongrádon. Aratási ünnepség volt, mely reggel díszes felvonulással kezdődött. A menet a Gazdasági Iskolától indult el. A Zsinór, a Szőlőhegyi, Fekete János és Kossuth Ferenc utcákon keresztül a Nagytemplomhoz vonultak. Délelőtt gyűlés volt, este pedig mulatság. A mulatság igen szolid keretek között volt, de nagyon jól sikerült.

Augusztus 1-én déltől 2-án estig tartott a porcinkula búcsúnk. E kegyelemteljes búcsún ismét igen sokan vettek részt.

Augusztus 8-án kezdődött meg a szokásos kéregetés. Anicét és Petroniusz testvérek indultak el, mindketten más irányba, hogy összegyűjtsék a jó emberek adományait.

Augusztus 11-én este 7 órakor tartotta a helybeli polgármester Dr. Piroska János Svastiss Éva (bocsári Svastiss Evelin) úrleánnyal teljes csendben az esküvőjét a templomunkban. Augusztus végén készült el templomunk áldoztató korlátja, asztala. Tervezte P. Odilo; elkészítette: Benke Ferenc asztalos; ajándékozták: özv. Táborosi Jánosné, Donka Jánosné és özv. Dósa Farkasné, 245 P. értékben.

Szeptember 3-án reggel az 5 órai szentmise után 41-en indultak el a Házfőnök atya vezetésével Mátraverebély-Szentkútra a búcsúra, a félegyházi hívekkel egyetemben, ahonnan 5-én délután érkeztek vissza.

Szeptember 3-án volt a „Veni Sancte” és megkezdődött az iskolaév. Hittanórákat adtak: P. Oberten Odilo a Síp utcai, Kereszt-téri és Piroskavárosi iskolákban heti 24 órával; P. Timkó Lázár a Központi és Kereszt-térben heti 28 órával; és P. Albert Házfőnök a Széchenyi országúti iskolában heti 4 órával. A Házfőnök atya a tanyai kápolnában misézett, hol megkeresztelte az újonnan odahelyezett tanítócsaládnak Magyar Gergelyéknek harmadik-születt leánykájukat, Gabriellát.

Szeptember 14-én P. Albert és P. Lázár gyalog meglátogatták Magyar Gergely tanítóékat a Bokros parti iskolában.

Szeptember 18-án délután mindkét plébánia „agrár” ifjúsága szépen és kellemesen sikerült szüreti mulatságot és bált rendezett Ébert Zoltán hittanár és P. Albert irányításával, amely 19-én reggel 4 órakor ért véget.”

Forrás: A csongrádi ferencesek Historia Domusa 1936. évtől. Fordította, digitalizálva olvashatóvá és kutathatóvá tette Árkossy Lehel, Kecskemét, 2011-2012 évben. Összeállította: Révész József

KISBOLDOGASSZONY ÜNNEPÉN

„Mondj szívem dalt és magasztald
Máriának szent nevét,
Őt dicséred és megüljed
buzgalommal ünnepét.
Kell csodálnod, hogyha látod,
mily magasra tétetted,
Mert szülőknek s tiszta szűznek
csak magát nevezheted.”

A csongrádi fahídi átkelőhely közelében álló Nepomuki Szent János szobortól indult kerékpáros zarándoklat a Tisza árterében található Ellés-monostorhoz szeptember 8-án, szombaton délelőtt. A középkori monostor romjainál Tócsi Bálint plébános mutatott be szentmisét a szép számmal megjelent híveknek. Szentbeszédében Szűz Máriáról, Megváltónk Anyjáról emlékezett meg születése napján. A szentmise után szerény agapé várta a megjelenteket.

SZENT RÓKUS-BÚCSÚ

Augusztus 18-án, szombaton plébánosunk, Tócsi Bálint és Antal Imre kisteleki plébános szentmisét mutatott be a Szent Rókus tiszteletére szentelt belvárosi templomban.

TNM

EGY FERENCES SZERZETES CSONGRÁDI NAPLÓJA

P. Király Kelemen ferences szerzetes „Naplóm 1944-1947” című kötetét, amely eddig csak az Amerikai Egyesült Államokban jelent meg több mint negyven éve, a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány most Magyarországon is kiadta.

A szeptember 10-én Budapesten tartott könyvbemutatón a pasaréti ferences plébánia Kájoni János Községi Házában Török József egyetemi docens történész és Tusor Péter egyháztörténész méltatták a szerzőt és munkáját. A kötetet sajtó alá rendezte: P. Kálmán Peregrin plébános, a könyv lektora, Cságoly Ferencné - akit rokoni szálak kötnek Kelemen atyához - és Prevoz Jánosné, a kötet anyanyelvi lektorai, valamint Sági György történész, a könyv szerkesztője, aki több mint 500 lábjegyzettel látta el a magyarországi kiadást.

Király páter 1944. október 14-én kezdte el naplójelfjegyzéseit, és 1947. május 31-én, Amerikába való megérkezésekor fejezte be. Felfjegyzéseit sokáig csak őrizgette, mígnem egy rendtársa biztatására 1974-ben Clevelandben, magyar nyelven közreadta. Most végre hazánkban is megjelent.

A napló amerikai kiadásához Mindszenty József írt ajánlást. A bíboros, hercegprímás így fogalmaz: „Kelemen Atya Naplójából a sajtóban olvastam részleteket s az a megállapításom, hogy ez a könyv igényli a közzétételt, mert az emberek felejtene, jöllehet vannak dolgok, amelyeket nem lehet elfelejteni. Nem árt olykor-olykor visszagondolni Csongrádra, ahol a felfjegyzettek lejátsszódnak.”

A könyvet Csongrádon, a Szent József-templomban is bemutatták október 9-én, kedden este. Az eseményről lapunk karácsonyi számában közlünk beszámolót.

Révész József

ARANYVONAT A SZENT JOBBAL

A „Nyolcvan éve történt” című írásunkban olvashatunk arról, hogy 1938. június 27-én országjáró körútja alakalmából Csongrádra érkezett az Aranyvonat a Szent Jobbal. Elevenítsük fel a történeteket, hogy mi is volt az Aranyvonat, és mi volt az a magasztos esemény, amely hatalmas néptömegeket mozgató meg országSZerte.

Szent István királyunkról halálának 900. évfordulóján jubileumi ünnepekkel emlékeztek meg. Ennek egyik kiemelkedő eseménye volt a budapesti Eucharisztikus Világkongresszus mellett a Szent Jobb országjárása, amely 1938. május 31-én indult. Az ereklyét vasúton, egy speciálisan kialakított vonatkocsiban vitték körbe az országba, mely az „aranyvonat” nevet kapta. A különlegesen és gazdagon díszített szerelvény öt kocsiból és egy mozdonyból állt. A mozdony elejét egy hatalmas kettős kereszt díszítette, melyet este kivilágítottak. Az egyházi és világi méltóságokat szállító két-két vagon fogta közre az ereklyét szállító kocsit, melynek eltolható falai üvegből készültek. Tetején imádkozó angyalok között a Szent Korona nagyított mását helyezték el. Oldalait magyaros motívumok és szentek egész alakos képei díszítették. Az ereklyét szállító kocsik belső terét három részre osztották, a két kisebbbe a koronaőrök tartózkodtak, a két terem között alakították ki az ún. dísztermet. Falait és padlóját vörös bársony, ill. fehér selyem borította. Középen állt a rázkódástól megvédő rugós állvány címeres brokát terítővel takarva. Ezen a Szent Jobb nyugodott ezüst ereklyetartóban, melyet reflektorok világítottak meg.

Az országjárás megszervezése nagy előkészületeket, percre pontos menetrendet igényelt a püspöki kar által jóváhagyott útvonalterv szerint. Központilag meghatározták a helyi ünnepélyek menetrendjét és a fogadás kötelezően elvárt elemeit is.

Szent István jobbjának érkezésére megmozdult a települések apraja-nagyja. Az állomásokat zászlódíszbe öltöztették, virágfüzerekkel díszítették az aranyvonat fogadására. A város egyházi, világi és katonai méltóságai mellett rengeteg ember tolongott a peronokon, hogy láthassa a Szentséges Jobbot. Az emberek térden állva, imádkozva, énekelve fogadták a méltóságteljes lassúsággal érkező szerelvényt. Felemelő, áhítatos esemény volt.

A vonat a kisebb megállókon és állomásokon csak lassított, vagy néhány percre állt meg, hogy az ünneplő közönség az üvegezett

oldalfalon át láthassa a Szent Jobbot. A nagyobb városokban leemelték az ereklyét a vonatról, és körmenetben vitték a templom elé. Ott az előre elkészített díszes emelvényre helyezték, mely mellé a koronaőrök díszőrsége állt. A szentbeszéd és imádságok után visszaindult a menet az állomásra, majd elhelyezték a Szent Jobbot az aranyvonatba. A vonat pedig elindult a következő állomáshelyére.

*Az aranyvonat érkezése Kiskunfélegyházára
(Kiskun Múzeum gyűjteménye)*

Csongrádra Szentesről érkezett a szerelvény június 27-én délután, majd közel másfél óras itt tartózkodás után Gátérre indult tovább. Az eseményről a csongrádi ferencesek Historia Domusa a következőképpen számolt be: „Az állomáson Szedlacsek István apátplébános mondott imát és P. Házfőnök (P. Keczei Mészáros Albert - a szerk. megjegyzése) rövid beszédet. A beszéd után a Nagytemplomtól körmenetben kivonult hatalmas több ezer főnyi tömeg elvonult a Szent Jobb előtt. A rendezőség csak nagyon nehezen tudta a nagy hőség miatt idegeskedő tömeget fékezni. A trópusi hőség következtében igen sokan lettek rosszul és sok munkát adtak a mentőszolgálatot ellátó cserkészeknek, akik szegények nagy elfoglaltságuk miatt a Szent Jobbot nem is láthatták. Az Aranyvonat 80 perces tartózkodása után indult tovább városunkból.”

A vonat három éven át vitte magával a Szent Jobbot, számos magyar települést felkeresve. Hollétéről és sorsáról ma már semmit sem lehet tudni. A tervekben szerepel az aranykocsinak az eredetivel azonos újjáépítése, azonban a megvalósítás előtt még számos akadály áll. Pedig jó lenne, ha a 2020-as Eucharisztikus Világkongresszus alkalmából az országjárást is meg lehetne majd ismételni.

Túriné Nádudvari Mária

EGYSZERŰ BÖLCSESSÉG

Van, aki nem tud, és nem tudja, hogy nem tud. Ő együgyű, hagyjátok!

Van, aki nem tud és tudja, hogy nem tud. Ő tudatlan, tanítsátok!

Van, aki nem tud, és azt hiszi, hogy tud. Őt kerüljétek!

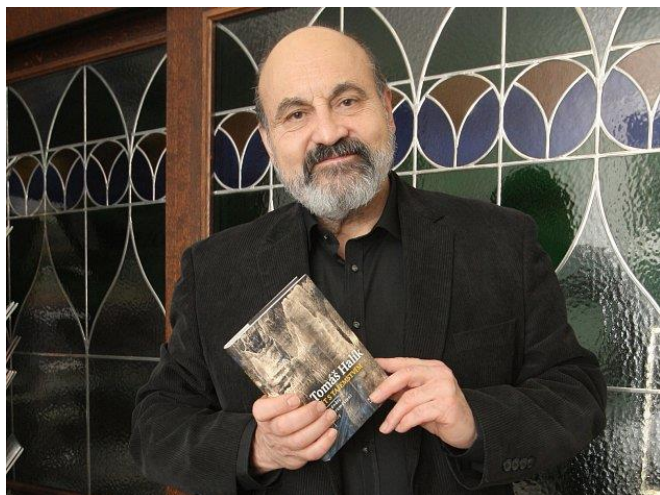
Van, aki tud, de nem tudja, hogy tud. Ő alszik, ébresszétek fel!

Van, aki tud és tudja, hogy tud, és még többet akar tudni. Ő bölcs, kövessétek!

(perzsa közmondás)

**TOMÁS HALIK:
A GYÓNTATÓ ÉJSZAKÁJA**

A cseh teológus munkásságát és könyvét mutatjuk be a következőkben.

Tomás Halik 1948-ban született Templeton-díjas katolikus teológus. 1978-ban titokban szentelték pappá az akkori Csehszlovákiában. A KGST egyik legsötétebb barakkja volt a hetvenes években a Csehszlovák Népköztársaság. Cseh barátaimmal beszélgetve a közgazdasági reformokról, elmondták, hogy hazájukban csak az erdőben mernek szabadabban eszmét cserélni. Mindenütt lehallgatták az embereket. Bizony, igaza volt az akkortájt startolt Sztárcsinálók című magyar musical dalszövegének: „Csitt, csitt, halkabban, a táskámnak is füle van...” Nem kis teljesítmény volt tehát a titkos papszentelés. Wojtylából éppen akkor lett II. János Pál pápa, amikor Halik első miséjét mondta. Később több személyes és hivatalos találkozása is volt a nagy lengyel pápával.

Szép pályát futott be, különösen a rendszerváltozás után. A Cseh Keresztény Akadémia elnöke, egyetemi lelkész, a Szent Salvator plébánia plébánosa, számtalan nemzetközi társaság tagja és számos elismerés, díj birtokosa, a prágai Károly egyetem tanára lett. Nemcsak teológus, de a szociológia, pszichológiai területen is jelentős tudós.

A Templeton díj sem akármilyen. 1972-ben alapított kitüntetés, amelyet kiemelkedő vallási és spirituális eredményekért adományoz a Templeton Alapítvány Londonban. Alapítója, Sir John Templeton (1913-2008) gazdag presbiteriánus üzletember volt. Igen jelentős karitatív adományaiért ütötte lovaggá az angol királynő. Szándéka szerint a díjat olyan szakmai teljesítményekért lehet kapni, amelyekben a spiritualitás – vallásokra, felekezetekre tekintet nélkül - fontos szerepet játszik. Összege nagyobb, mint a Nobel-díjé! Csak élő személy nevezhető, a győztes személyéről kilenctagú nemzetközi tanács dönt, amelyben minden világvallás képviselői jelen vannak. (Magyar származású személyként Jáki Szaniszló bencés szerzetes részesült e kitüntetésben.)

Tomás Halik 2014-ben kapta meg a díjat. Valóban méltó volt rá. Különösen kiemelkedő a vallások közötti párbeszéd terén kifejtett munkássága. Könyveit számtalan világnyelvre lefordították. Magyar nyelven csak néhány tanulmánya olvasható, valamint a Kairosz Kiadónál 2010-ben megjelent könyve, „A gyóntató éjszakája”. Pedig érdemes alaposabban megismerkedni gondolataival.

Nem szűken vett „vallásos” mű a könyv. Nem gyónási titkok anonim „szellőztetéséről” van szó benne. Számos emberrel beszélgetett el lelki problémájukról. Nagyszámú élményéből általánosít, amikor egy-egy témát kibont. Tanulmányaiban bőven kamatoztatta szociológiai, pszichológiai tudását. Néhány gondolatát szeretném alább körüljárni.

Kis hit-nagy hit

Nem könnyű kereszténynek lenni. Különösen, mivel az Ó- és Újszövetség tanítása szerint Isten fiaivá tett bennünket, s ránk bízta a földet. Ez *kétfajta göggel* kísérti meg az embert: Egyrészt a felvilágosodás racionalizmusával, hogy mindent megérthetünk és meg is változtathatunk, Istent el is utasíthatjuk, - Istenné válhatunk... Másrészt, a konzervatív vallásossággal, amikor hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy mi mindent tudunk, s nekünk van igazunk. Ítélezünk, Isten helyett...

Senki nem rendelkezik azonban a tévedhetetlenség biztosítékával, sem az egyén lelkiismerete, sem a legdemokratikusabb döntési mechanizmusok közösségi állásfoglalásai. Halik a legnagyobb tisztelet hangján idézi II. János Pál pápát, aki bocsánatot kért az egyház 2000 év alatt elkövetett bűneiért. (S voltak értelmiségiek, publicisták, akik ezt kifogásolták!) „Csak a hit és remény fényében láthatjuk meg Istent az emberi gyengeségnek abban a zavaros folyamatában, amit egyháztörténetnek nevezünk.”- írja Halik (82. oldal). Megítélése szerint a másik nagy cselekedete a lengyel pápának a világ vallási vezetőinek összehívása volt. Nem véletlen, hogy Assisiben került rá sor. Hiszen Szent Ferenc szép könyörgése motiválta: „Uram, tégy engem békéd eszközévé...” Tomás Halik, a vallásközi párbeszéd apostola, ezt különösen fontos eseménynek tartotta.

A keresztény hit sem mentes fundamentalista elemektől. Nagy kísértés a „mi mindent jobban tudunk” mentalitása. A kérdésekre adott kategorikus válaszok... A hangos tömegrendezvények átmenetileg lelkesíthetnek embercsoportokat. A harsány „Nagy Hit” azonban az ateista kritika támadásainak, vagy saját kétségeink szélviharában gyakran megfogyatkozik. De még nagyobb kihívás a gonoszsággal, szerencsétlenséggel és a halállal való szembenézés. Ilyenkor gyakran mondjuk: „nem tudom, miért ver az Isten...” A szenvedés valóban a gonosz furcsa titka, amely sok embert eltávolít Istentől. Hányszor hangzik el: hogy engedheti ezt meg? Ugyanakkor: vajon könnyebbé vált-e bárki számára *Isten nélkül* a nehézségek elviselése? Isten nem valami Gólem, aki rendelésünk alapján a segítségünkre siet, amikor szükségünk van rá. Harcainkban azonban a *remény* formájában mégis velünk van...

A legnagyobb kérdés, valóban, hogy „hogyan őrizzük meg a valóság értelmébe és az emberi életbe vetett hitünket a rosszal, fájdalommal, szenvedéssel, főleg azok legdurvább formáival való szembesülésünk során.” (Halik 170. o.) Nemcsak fizikailag szeretnénk túlélni a ránk szakadó borzalmakat, amelyben oly gazdag volt a múlt század, de még a jelen kor is, hanem sok ember arra keresi a választ, „hogyan ne örüljön bele, hogyan ne adja fel, honnan merítsen reményt és erőt, hogy itt maradjon, esetleg egy ilyen világba szüljön és neveljen gyermeket.” (Halik 171. o.)

Sok tudós könyv szól a szenvedés vallási magyarázatáról, de ez bizony keveset segít, amikor szemedbe néz valaki, aki keserű és magányos, Akit megcsaltak, elárultak, magára hagytak... Vagy, amikor nézned kell, amint a beteg gyermek forró testéből csendben távozik az élet, s a karjában tartó szülő szemében csak ez a kérdés van: *Miért?*

Ezekre a Nagy Hit nehezen ad választ. Hiszen ilyenkor csak azt tudjuk mondani: *Istenem, én nem tudom!* De ekkor összeszedi az ember *pőre kis hitét* ahhoz, hogy választ adjon a hozzá fordulónak, s „a titok sötét terébe ugrik, ahol *nem tudja*, de legalább sejti a reményt: (Uram), *én nem tudok semmit, de Te tudod!*” (Halik 173.o.)

Dr. Botos Katalin

(A befejező részt a következő lapszámunkban olvashatják.)

LEGYÜNK SZENTEK!

Ferenc pápa gondolatait idézzük a közelgő mindenszentek ünnepe alkalmából.

"Szükségünk van reverenda és fátyol nélkül szentekre. Szükségünk van farmeros és tornacipős szentekre. Szükségünk van szentekre, akik moziba mennek, zenét hallgatnak, és barátaikkal sétálnak. Szükségünk van szentekre, akik Istent teszik első helyre, de az egyetemen is kitűnnek. Szükségünk van szentekre, akik időt találnak a mindennapi imára, és képesek a tiszta szerelemre, vagy a tisztaságot megszentelik..."

Szükségünk van a világban megszentelődő szentekre, akik nem félnek a világban élni. Szükségünk van kólát és hot-dogot fogyasztó, internetező és iPodot használó szentekre. Szükségünk van olyan szentekre, akik szeretik az Eucharisziát, és nem szégyellnek a hétvégén sört inni vagy pizzát enni barátaikkal. Szükségünk van olyan szentekre, akik szeretik a mozit, a színházat, a zenét, a táncot, a sportot. Szükségünk van társaságot kedvelő szentekre, akik nyitottak, normálisak, barátságosak, vidámak és jó barátok.

Szükségünk van olyan szentekre, akik e világban élnek, és meg tudják ízlelni a világ jó és tiszta dolgait, de mégsem világiasodnak el... Legyünk hát ilyenek!"

SZENT FERENC A SZÍV TISZTASÁGÁRÓL...

Egyik nap Ferenc leghűségesebb követőjével, Leo testvérral bandukolt az erdőn át. Leereszkedtek a vízmosta lejtőkön a mélybe, ahol egy patak csobogott. Elhagyatott hely volt, vad és tiszta szépségű. A víz ugrándozott a sziklákon, hóféhéren, szabadon, azürkék szikrákat szórva.

- Ó, ha mi is olyan tiszták tudnánk lenni, mint a víz! - szolt Leo. Ferenc megkérdezte tőle:

„- Mit gondolsz, testvérem, miben áll a szív tisztasága?

- Ez abban áll, hogy nincs hibánk, amit szemünkre vethetnénk magunknak - válaszolta gondolkodás nélkül Leo.

- Most már megértem szomorúságodat - mondotta Ferenc. - Mert hiszen mindig van valami, amit a szemünkre vethetünk.

- Igen - hagyta jóvá Leó -, és éppen ez az, ami engem elkésérít. Sohasem fogom elérni a szív tisztaságát.

- Ah, Leó testvér, higgy nekem! Ne foglalkozz te annyit lelked tisztaságával! Fordítsd tekinteted Istenre! Csodáld! Örvendezzél azon, hogy van! Ó, aki maga a szentség, a tisztaság! Adj hálát neki önmaga miatt! Ebben áll, kicsi testvérem, a szív tisztasága. És amikor te így Isten felé fordultál, többé már ne fordulj vissza önmagadhoz! Ne kérdezd, mennyit haladtál. Az azon való bánkódás, hogy nem vagyunk tökéletesek, hogy bűnösnek találjuk magunkat, még csak emberi érzelem, nagyon is emberi. Magasabbra kell emelni tekintetedet, sokkal feljebb. Van Isten, és létezik az ő mérhetetlensége, az ő változatlan fényessége. Annak van tiszta szíve, aki nem szűnik meg imádni az élő és igaz Urat. Akinek az a törekvése, hogy Isten életére odafigyeljen, és aki képes minden nyomorúsága közepett Isten örök ártatlanságában és örömeiben fürdeni, aranylóan, mint a porszem a napsugárban. Ez az emberi szív egyszerre kifosztott, és minden gazdagsággal teljes. Elég neki, hogy Isten maga Isten. És ebben találja meg békéjét és gyönyörűségét. Isten pedig maga a szentség és tisztaság.

- De Isten megköveteli a mi erőlködésünket és hűségünket is.

- Kétségtelenül - válaszolta Ferenc. - De a szentség nem önmagunk kiteljesítése, még csak nem is valamiféle teljesség, melyet az ember megszerez önmagának. A szentség elsősorban üresség, amit fölfedezünk magunkban, és elfogadunk; és Isten maga jön, hogy betöltse azt abban a mértékben, ahogy megnyílunk az ő teljességére. A mi semmiségünk, ha elfogadjuk, szabad teret ad Istennek, ahol még teremthet. Az Úr nem engedi elrabolni dicsőségét senki emberfia által. Ő mindig Úr. Az Egyetlen, az egyedüli Szent. De kézen fogja a szegényt, kiemeli a sárból és népének fejedelmei közé ülteti, hogy lássa az ő dicsőségét. Isten a lélek kék ege lesz.

Elmerülni Isten dicsőségének szemléletében, testvérem, Leó, felfedezni, hogy Isten valóban Isten, örökké Isten, mindazok felett, amik mi vagyunk és lehetünk, és örvendezni azon, hogy ő van, elragadtatásba esni örök ifjúsága előtt, hálát adni neki önmaga miatt; ezt követeli leginkább az Úr szerelme tőlünk, melyet a nekünk adott Lélek kiíraszt szívünkbe. Ebben áll a szív tisztasága. Ezt a tisztaságot nem lehet elérni öködbe szorított kézzel és megfeszülve.

- Hát akkor hogyan? - kérdezte Leó.

- Egyszerűen nem szabad semmit sem megtartani önmagunkból. Mindent ki kell seperni. Még szorongásainkat is. Tiszta helyet kell készíteni. El kell fogadni azt, hogy szegények vagyunk. Le kell vetni mindent, ami nyomaszt bennünket, még hibáink súlyát is. És csak az Úr dicsőségét kell már szemlélni, s engedni, hogy az minket átjárjon. Isten él, s ez egyedül elég. Akkor a szív könnyűvé válik. Többé nem érzi önmaga súlyát; mintha kicserélték volna. Mint a pacsirta, megrészegül a tér tágasságától, s az ég azürkájától. Elhagy minden gondot és aggodalmat. A tökéletesség utáni vágy is megváltozik. Egyszerűen tisztán Istent akarja, Istent magát.

Leó elmerülve hallgatta, miközben atyja előtt lépdelt. S ahogy haladtak, egyre könnyebbnek érezte szívét, és mérhetetlen békesség ölelte át."

Részlet P. Eloi Leclerc OFM: Egy szegény ember bölcsessége című könyvének A Nap nem tud nem ragyogni című fejezetéből.

Assisi Ferenc minden idők egyik legnépszerűbb szentje, a szegények és elnyomottak pártfogója. Már életében legendák születtek róla, alakja számos képzőművészt, zeneszerzőt, író, filmrendezőt ihletett meg. Október 4-én Assisi szentjének halálára, tranzitusára emlékezünk.

ÉGI AJÁNDÉK

Rózsafüzér imára gyűltünk össze kedves ismerőseinkkel az egyik nyári estén. Nagyon szeretünk együtt lenni, mert hasonló érdeklődésűek, gondolkodásúak vagyunk. Hiszünk Istenben, az Ő akaratát igyekszünk megvalósítani az életünkben. Jézus tanítását az evangéliumokból szeretnénk egyre jobban megismerni, és azt beépíteni a mindennapjainkba is.

Ezen az estén a közös ima után megvendégeltük egymást különféle finomságokkal, miközben Istennel kapcsolatos élményeinkről, megtapasztalásainkról beszélgettünk. Amikor vége lett az összejövetelnek, elbúcsúztunk egymástól. Ahogy kiléptünk a ház kapuján, csodálatos fényesség fogadott bennünket. Ekkor még nem tulajdonítottunk különös figyelmet neki. Mindenki igyekezett hazafelé. Mi a fiammal a Tisza-gáton haladtunk ebben a vakító fényben, melyhez hasonlót még nem láttunk.

Másnap derült ki, hogy az ismerőseink egy része is észrevette ezt a különös fényességet, sőt le is fényképezték, mert annyira lenyűgözte őket a látvány. Arany fény borította be az utat, a fák és a bokrok koronái is arany fényben tündököltek. Voltak, akik dupla szivárványt is láttak a hídhoz közeledve.

Szívem örömmel telt el, amikor tudomásomra jutott, hogy rajtunk kívül még sokan részesei lehettek ennek a csodálatos égi jelenségnek. Akinek van szeme a látásra, észreveszi a természet csodáit, mert tudja, hogy ki küldte azokat. Hála és köszönet Istennek ezért a lélekemelő látványért!

Deák Istvánné

KÖZELGŐ EGYHÁZI ÜNNEPEINK

Október:

- 8. Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya ünnepe (főünnep).
- 18. Szent Lukács evangélista.
- 23. Nemzeti ünnep.
- 28. Szent Simon és Júdás Tádé apostolok.

November:

- 1. Mindenszentek ünnepe (főünnep).
- 2. Halottak napja.
- 5. Szent Imre herceg.
- 9. A Lateráni bazilika felszentelésének ünnepe.
- 19. Árpád-házi Szent Erzsébet.
- 25. Krisztus Király vasárnapja.
- 30. Szent András apostol.

December:

- 2. Advent 1. vasárnapja.
- 8. Szűz Mária szeplőtelen fogantatása (főünnep).
- 9. Advent 2. vasárnapja.
- 16. Advent 3. vasárnapja.
- 25. Karácsony. Jézus születése (főünnep).
- 26. Karácsony 2. napja. Szent István vértanú.
- 27. Szent János apostol.
- 28. Aprószentek.
- 30. A Szent Család ünnepe.

A RADNAI MÁRIA - HÉTKÖZNAPI CSODÁK

Családunk Aradon élt. Édesanyám is ott született. Nagypámék öten voltak testvérek, neki is hét gyermeke volt, és két lánytestvére is vele élt. Mint mondta: az én vagyonom a családom...

Nyakas református volt az öreg. Katolikus lányt vett feleségül, de reverzálist nem adott. Így a fiúk reformátusok, a lányok katolikusok lettek. S nagyanyánk, az akkori szabályoknak megfelelően, nem járulhatott a szentségekhez. Hét gyereket azonban szegénységben, tisztességben felneveltek, hiszen nagyapának ott kellett hagynia az állását, mert Trianon után nem esküdött fel az új hatalomra. Sőt, egy ideig egy pót-gyereket is felvállaltak, akinek az édesanyját a 19'-es forradalom miatt letartóztatták, bebörtönözték, majd kicserélték a foglyokkal, s a Szovjetunióba került. Csak évek múlva tudta az édesanyja a Vöröskereszten keresztül kivitetni magához. A gyerek az én anyámmal egy ágyban aludt, lábtól-fejtől, hisz több fekhely nem volt. A zsidó egyházközség adott valami szerény támogatást az

eltartásához. (Édesapja zsidó házitanító volt egy grófi családnál, ott fogant meg a kislány, mint szerelemgyerek - persze a grófi család kitagadta a leányanyát. Így sodródott a forradalomba.) Mindenesetre, más nem akadt az osztályból, aki felvállalta volna a magára maradt kislányt, csak az én hétgyerekes nagyszüleim. Édesanyámmal együtt jártak iskolába Aradon az apácákhoz.

Telt-múlt az idő, nagyapám meghalt. A családi legenda szerint ágyban, párnák közt, s körülötte volt az egész család. Úgy mesélik, hogy nagyapám szelíden felnézett - az ajtó megcsikordult és kinyílt -, de a családtagok nem láttak senkit. Nagyapám elmosolyodott: „Hát megjöttél...” - mondta. A jelenlévők szerint az Urat látta.

Nemsokára lezárult a II. világháború. A hadi cselekmények idején mintegy 20 orosz katona volt beszállásolva az aradi lakásba. Nagyanyám főzött rájuk. Van egy fényképem a családi archívumból, amelyen 1944. december 30-án látjuk a 17 orosz katonát és tisztet a kis karácsonyfa körül. Nem történt semmi atrocitás a család hölgytagjaival szemben, nem úgy, mint számos magyarországi településen, így például Csongrádon is. Természetesen, a környékbeli vidéki tanyákat megsarcolták, nyilván onnan került hozzánk az általuk hozott főznievaló.

Mindenesetre, a háború után Arad maradt. Mint számos történelmi nagyvárosunk a határ mentén, a Kisantant országaihoz lett csatolva. Szülővárosom, Nagyvárad is, 15 km-nyire a határtól. A szovjet érdekövezetbe kerültünk mindnyájan. A nagy béketábor barátsága azonban nem terjedt annyira, hogy szabadon lehetett volna a román határon át közlekedni. Barátom, Gyöngyössy István mesélte: Kijelölt nagykövet volt a háború után. Petru Grozăieș azonban nem fogadták el, mert Nagyváradon született, és így elfoglalt lehet... A búcsúvacsora alkalmával „magyaros” zene szólt. Az új nagykövet jelölt - aki nem is tudott románul - elandalodott, milyen rendesek ezek a Grozăieș... De Gyöngyössy István szomorkásan mondta: Te nem tudod e dal szövegét: „Vakulj magyar, ne láss tót...” Ennyit a román kormány akkori „barátságáról”.

Mi, édesanyámékkal a Dunántúlra kerültünk még az első bécsi döntés után, mivel édesapám ott kapott állást. Jómagam itt éltem át a II. világháborút. Ipari város volt, rengeteget bombázták...

Így aztán hosszú évekig nem láthatta anyám a testvéreit és az édesanyját. Pedig rendkívüli

módon összetartó família voltunk. Sokszor idézte anyám nagyapám mondását: „Hogyan legyen egy országban összetartás, ha nincsen a családban?!” Később, amikor már lehetett utazni, a hatvanas és hetvenes években édesanyám rendszeresen ment is ki, s nyugdíjasként hónapokat töltött a nagyanyai házban, ahol több testvére is élt.

De az ötvenes évek legelején még bizony sehogyan sem kaptunk útlevelet. Nagyanyám, aki akkor már özvegy volt, elzarándokolt a radnai Szűzhöz. Meggyőnt, megáldozott. Most már, hogy özvegy volt, tehette. Könyörgött Máriához, hogy hadd lássa meg még egyszer az anyaországba szakadt Etelka lányát, aki ráadásul az ő nevét viselte. És ilyenek a hétköznapi csodák. Másnap megkaptuk otthon az útlevelet...

Dr. Botos Katalin

ÚJJÁSZÜLETÉS

Vágyva vágytam,
Égve égtem,
Szépre leltem,
Tűzre léptem.
Elhamvadtam.

Lélek ébredj!
Új élet vár.

Lepkeszárnynon táncol a nyár.

Szeretettel várlak téged,
Én vagyok az üdvösséged!
Üdvöd, élted, hited, sziklád,
Szerelmeddel válaszolj hát!

Lélek ébredj,
Új fény árad!
Szomjad enyhül,
Szíved tárjad!

(Tóthné Horváth Anikó)

EGY LELKIGYAKORLAT MARGÓRÁJA

Szeptember 20-án, csütörtökön este a kunszentmártoni Karmelita Rendházban kezdődött az a lelkigyakorlat, melyre hatalmas várakozással a szívemben érkeztem, és nem kellett csalódnom.

Ezt a lelkigyakorlatot Dr. Gál Péter atya által Jézus vezette. Az atya az első estén az Oltáriszentségre mutatott: „Megkérem, Ő tartsa a lelkigyakorlatot! Ha nem ő tartja, nem történik semmi. Jézussal többet! Végre lássuk Őt, az Igazit! A Szentlélek érthető, hazavihető legyen!”.

„Ha tiéd Isten, tiéd már minden.” - mottóul hangzott fel énekünkben. Hogyan lehet enyém Jézus? Lépek-e felé, hogy én is az övé legyek? Szükséges, hogy átadjam magam neki. Elmondhatunk naponta három rózsafüzért, ami nagyon jó, de lehet, hogy kimarad az önátadás. Péter atya azt tanácsolta, minden nap mondjuk el az önátadó imát.

Gál Péter atya vezetésével ezen a lelkigyakorlaton egy olyan világos látást kaptunk, ami az Úr Jézusunk által megvilágítja azt az utat, ami nekünk van szánva öröktől fogva. Egy egész képet kaptunk az Istenről és ezzel együtt a mi téves Isten képünkről. Nem biztos, hogy csak mi vagyunk az oka a téves útnak. Sok összetevője van az életünknek és a lelkünk fejlődésének, vagy nem fejlődésének. De az biztos, hogy a Jóisten nem hagy el, és Ő a megfelelő időben a mi akaratunkat tisztelve, helyre tudja tenni a lelkünket, ha az az egy szükséges megvan bennünk, és ez az isteni éhség, az Isten utáni vágy. Ha az ember nem a világgal köt szövetséget, hanem vonzódik, vágyódik az örök felé a múlandó helyett. Ez történt velem is, amikor Isten indításából elmentem egy lelkigyakorlatra.

Horváthné Szabó Mária

ÖNÁTADÓ, SZABADÍTÓ IMA (Dr. Gál Péter)

Úr Jézus Krisztus! Hozzád jövök, és hadd köszönjem meg, hogy Te vagy az én Megváltó Istenem. Megvallom, hogy végtelen szeretettel meghaltál értem a kereszten, feltámadtál értem, bűnbocsánatot szerezteél nekem, és megnyitottad nekem az örök boldogságot. Most szeretném teljes bizalommal, még inkább rád bízni az életemet. Ehhez újra és teljes akaratommal megbánom életem minden bűnét és megtagadom életem minden sajátos kísértését, különösen a szenvedélyekre vivő rossz hajlamaimat:

megtagadom ezek minden hamis élvezetét. A Te nevedben, amely szabadító, Uram, Jézusom, megtagadom a sátán minden művét az életemből, és a Te uralmadat hirdetem meg felette! Megtagadok mindent, aminek az ellenség örül: az elutasítottság-tudatomat, a kishitűségemet, minden depresszív lemondást a jóról, a jó harcomról: ellene mondok az életem minden elvetettség- emlékének és kilépek ezekből a Te szereteted felé! Nincs szükségem ezekre, távozzanak életemből a kísértéseim!

Ünnepélyesen és teljes akaratommal, teljes

szívemből neked adom magamat! Neked adom a múltamat, a jelent és a jövőmet.

Mindazt, ami én vagyok és mindazt, amim csak van. Úr

Jézus, minden legyen a Te kezében. Minden, ami velem kapcsolatos. Kérlek, hogy újfajta módon vegyél át tőlem mindent. Végy a kezébe engem. Hogy te rendelkezsz mindennel. Kérlek, Jézusom, gyógyítsd meg így az én szívemet, az emlékeimet! Te légy az én egyetlen Mesterem! Mert nem akarom magam irányítani az életemet, és megtagadom a kísértő minden művét az életemből, a Te nevedben, mert nem befolyásolhat, s nem irányíthat semmit belőlem, vagy az életemből. Így egészen a tiéd legyek, hogy egyedül Te légy az Úr, és Te légy a legelső, hogy úgy vezess engem, ahogyan Te akarsz: és hogy így megszentelj és üdvözíthess engem legnagyobb szeretetteddel, s mindazokat, akiket rám bízál.

Ezért Neked adom Uram Jézus: testemet, lelkemet, tudatomat, értelmemet, idegzetemet, emlékeimet, a gondolataimat, az egész érzelmi és fizikai életemet. Kezébe helyezem a képességeimet, a régi és mostani vágyaimat, terveimet, reményeimet. Neked adom napi tevékenységeimet és éjszakáimat: fáradtságaimat és pihenéseimet. Neked adom örömeimet, vigaszaimat és fájdalmaimat.

Felajánlom és a te sebeidbe helyezem életem minden eddigi nehézségét, szenvedését, lelki fájdalmát és az átélt félelmeimet. Tedd érdemszerző imává az én eddigi nehézségeimet, a Te áldozatodhoz csatolva: és kérlek, szabadíts meg engem és gyógyíts meg engem a múltam sebeitől, hiszen te megmentheted.

FERENCES CSALÁDI NAP

A többéves hagyományt követve az idén szeptember 15-én, szombaton tartottuk meg a családi napot, melyre sokféle programmal vártuk a gyermekeket és a felnőtteket. Az első ilyen rendezvény kilenc évvel ezelőtt, 2009 nyarán volt, egyesületünk alakulásának esztendejében. Azóta minden évben megtartjuk nagy érdeklődés mellett.

A nap indításaként a templomainkban alkalmanként vallásos énekeket játszó zenekar adott zenés ébresztőt a Szent József-templom előtti téren. Ezt követően Szabó László, egyesületünk elnöke köszöntötte a megjelenteket.

Az egész napos program sok-sok kikapcsolódási és szórakozási lehetőséget biztosított kicsik és nagyok számára egyaránt. A gyermekeket kézműves foglalkozások, kerékpáros ügyességi verseny, különböző játékok és csillámtetoválás várta a Piroskavárosi Áltános Iskola lelkes pedagógusainak a segítségével.

Az ismeretterjesztés sem maradt el: Dr. Závogyi Zsuzsanna háziorvos „Az internet hatása az emberi kapcsolatokra” címmel érdekes és hasznos

előadását hallhattuk a templomban. A doktornő és munkatársai a nap folyamán egészségügyi szűrővizsgálatokat tartottak, melyet sokan igénybe vettek.

Közben a templomkertben már javában készült a bográcsos marhapörkölt, amelyet délben közösen fogyasztottak el a jelenlévők.

Ebéd után Kovács János atya megáldotta a templom előtt felsorakozott gépjárműveket, majd elkezdődtek a délutáni programok.

Lehetett ijázkodni és kürtöskalácsot sütni. Mindkét esemény igen nagy népszerűségnek örvend nemcsak a gyerekek, de a felnőttek körében is.

A nap kiemelkedő eseménye volt Botos Veronika brácsaművész, az Állami Operaház szólóbrácsásának templomi hangversenye, Muladi József kántor orgona kíséretével. Felejthetetlen, szívmengető előadásban volt része a hallgatóságnak.

Az esti szentmisét a templomi zenekar szolgálatával mutatta be János atya. A nap templomkerti együttléttel, beszélgetéssel fejeződött be.

Köszönjük az önzetlen segítőknek a munkáját, a résztvevőknek pedig, hogy velünk töltötték a napot! Reméljük jól érezték magukat, és jövőre is találkozunk!

Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület

MOSOLYOGNI TESSÉK!

Amilyen a kérdés...

Egy hölgy megkopogtatja a Szent Péter székesegyház felé induló busz ajtaját, és megkérdezi:

- Szent Péter?
- Nem, asszonyom, én Antal vagyok – válaszol a sofőr -, de ezt az ajtót én is ki tudom nyitni.

Zarándokok

Egy plébániai csoport zarándoklatra indult Rómába. A városba érve a buszsofőr eltévedt.

- Semmi baj – mondja neki a plébános -, álljon

meg valahol, majd én tájékozódok, tudok olaszul. A busz leparkol, a pap lekászálódik, és rögtön elkezd kérdezősködni az első szembejövő járókelőtől. A hölgy, amint tudja, félbeszakítja:
- János atya, nem ismer meg? Kovácsné vagyok, most szálltam le a hátsó ajtón.

A nagy ugrás

Az egyik óceániai kis szigeten szolgál egy missziós pap. Egy év elteltével hazarendelik. Az indulás napján reggel azonban elaludt, ezért futva érkezik meg a kikötőbe, és látja, hogy a komp a parttól egyméternyire van. Átdobja a fedélzetre a csomagját, majd egy merész ugrással ő maga is a hajón landol.

- Istennek legyen hála, sikerült! – lihegi.

Erre az egyik matróz udvariasan így szól:

- Igen, atyám, szép ugrás volt. De miért nem várta meg amíg kikötünk? *Forrás: Szeretet c. hetilap*

Egyik kedves olvasónktól kaptuk a következő szép verset, mely az anyai szív soha el nem múló aggodását fejezi ki. Köszönjük, hogy megosztotta velünk!

ÉDESANYA IMÁJA FELNŐTT GYERMEKEIÉRT

*Mindenható, Te vagy jószágos Istenem,
ezért csak téged kér az aggodó szívem.*

*Alázatos szívvel könyörögve kérlek,
Őrizd meg mindenhol a gyermekeimet!*

*Amíg kicsik voltak, fogtam a kezüket,
de az én kezem már nem éri el őket.
Soha meg nem unva arra kérlek Téged,
Őrizd meg mindenhol a gyermekeimet!*

*A Te kezed Uram mindenhova elér,
minden anyai szív ezért csak Téged kér,
egyedül Te vagy, ki mindent megtehet,
Őrizd meg mindenhol a gyermekeimet!*

*Retteg az én szívem, az oroszlán ordít,
minden sarkon a rossz sunyin leselkedik.
Te látod Uram, hisz mindent lát szemed,
Őrizd meg mindenhol a gyermekeimet!*

*Lelkem patakjából hozzád folyik hálám,
biztos vagyok benne, hogy meghallgatsz Atyám.
Mindig legyen rajtuk, drága tekinteted,
Őrizd meg mindenhol a gyermekeimet!*

(Tardon Mihályné)

KERESZTELÉS

2018. május 30.

Ferenczi Anna

2018. július 20.

Kacziba Éva Ilona

2018. augusztus 5.

Kállai Amira Olga, Kállai Heléna

2018. június 10.

Kozma Dominik

2018. július 29.

Tóbiás Levente

2018. augusztus 12.

Markó Vivien

2018. június 17.

Szőnyi Ákos

2018. július 29.

Orbán Lora

HÁZASSÁGKÖTÉS

2018. július 28.

Kovács Gyula András és
Sztanó Zsuzsanna

2018. június 24.

Németh Nikol

2018. július 29.

Sándor Kitti

2018. szeptember 29.

Halupa Árpád és
Kávai Andrea

2018. július 15., Bokros

Szögedi Lejla Ketrin

SZEMBENÉZNI A HALÁLLAL

Halottak napja közeledvén egyre gyakrabban gondolunk az elmúlásra. A halál nem ott kezdődik, amikor leáll a szív működés, a légzés, bekövetkezik az agyhalál, és hivatalos irat bizonyítja, jöhet a koporsó. A halál apránként veszi át az uralmat a mulandó testi valóságunk felett.

Az ember idővel megöregszik, és e folyamatban meg is változik. Testében eltehetetlenedik, és a szellemi képességei is beszűkülnek, ha meg nem változnak nagyon előnytelenül. Szembenézni a halállal nem más, mint észrevenni, hogy a szülő gondjai nem a hiszti, rapli, hülyeség kategóriába tartoznak, hanem az elmúlás, a halál következményei. A felejtés, a bizalmatlanság, fukarság vagy tékozlás, félelmek, bizonytalanság, hiszékenységek, panaszkodás, realitásvesztés, elbutulás... mind-mind egy közös nevező alá hozható, és ez a halál. Hátborzongató felismerés: ez már nem Ő! Ez már nem az én mindenkor önzetlen, áldozatos és szerető szívű anyám! Ez nem a támaszt jelentő, segítőkész apám! Belőlük nem marad más nekem, csak az, hogy ők anyám és apám, akiknek ellátása súlyos teher és gond. Anyagi, fizikai teher és érzelmileg szívet tépő gond.

Mert elérkezik a pillanat, amikor többé nem szabad komolyan venni az édesanya kijelentését: „Nem kell nekem segítség, megcsinálom én lassan.”, vagy az apa szavát: „Ne törődjetek velem, az a fontos, hogy ti föltaaljátok magatokat, és az unokáknak legyen jó.” Eljön az a csak látó szem és szeretetben halló fül számára fölismérhető pillanat, amikor az egyik mondatban csak a SEGÍTSÉG sikolt, a másikban csak a TÖRŐDJETEK VELEM könyörög, a tagadó szócscsa csak leplezése a valóságnak. Jaj annak, aki nem meri, vagy nem akarja meglátni a halált! Kárhozatba vivő tévelygés lesz a sorsa, amiben az üres magyarázkodások és a lelkiismeret-furdalás elhárításának a kulcsszavai: „én a legjobbat akarom neki”, „minden pénzt megadunk, csak jobban legyen”, „otthon úgyse kaphatott volna olyan szakszerű gondozást – ápolást - orvosi ellátást”.

Amilyen nehéz volt a tanítványoknak a nagypénteki eseményekben meglátni az örömteli feltámadást, olyan nehéz a szüleik leépülésében a halállal szembesülő gyermeknek felfedezni és végigjárni az üdvözülés – az örök életre jutás! – útját a közös kereszt-hordozásban. Az „atyádat és anyádat tiszteld” parancs önfeláldozó életet követel a gyermekektől. Meg kell ragadni a szülő

keresztjét. Nincs kibúvó. Egyrészt saját magunknak kell nyíltan szembenézni a halállal, másrészt engedni, hogy az idős emberek beszélhessenek róla és készülhessenek a halálra. Szinte kivétel nélkül foglalkoznak ezzel az idősek, ha nem is mondják. A hívő ember ki meri mondani a „halál” szót, hiszen az Krisztusban már nem átok, hanem az örök élet elkerülhetetlen kapuja. A hívő ember számára a szülők akár hosszan tartó, erőt próbáló ápolása sem átok, hanem a „keskeny út, mely az életre visz” (Mt 7,14).

Szüleink elkísérése az örök élet kapujáig a hit megélésben nem a sikeres életünk fékje, hanem biztos siker ahhoz, hogy az örök életre vezető utat nem vétjük el, nem csábít a tömeg a kárhozatba vivő kényelmes, széles útra, ahol igen sokan járnak.

Mindnyájan, akik már elkísértük a szüleinket a keskeny úton egészen addig, amíg lehetett, ahonnan már az angyalok vitték őket tovább, hordozzuk imában és szeretetben azokat az ismerőseinket, akik még nem fejezték be ezt a feladatukat, és bátorítsunk mindenkit a tapasztalatainkkal a hétköznapi hősieségére. Isten ereje csodát művel azokban, akik erőt a jó megcselekedéséhez tőle várnak.

Varga Enikő - Hitélet

REMÉNYIK SÁNDOR: VÉGRENDELET

*Fáradtságom adom az esti árnyak,
Színeimet vissza a szivárványnak.*

*Megnyugvásom a tiszta, csöndes égnek,
Mosolygásom az őszi verőfénynek.*

*Sok sötét titkom rábízom a szélre,
Semmit se várva és semmit se kérve.*

*Kik üldöztek át tüskén, vad bozóton:
Kétségeim az örvényekbe szórom.*

*A holtom után ne keressetek,
Leszek sehol - és mindenütt leszek.*

MÁTYÁS KIRÁLY LEVELE IV. SIXTUS PÁPÁNAK (1480)

Mátyás király (1458-1490) szívében viselte az egyházzal való kapcsolatát, így rendszeresen levelezett a pápákkal. A következő levélben a pápa közbenjárását kéri a ferencesek érdekében.

„Szentséges uram, kegyelmes atyám!

Tudom, boldogságod többször is értesült már leveleimből és ajánlásaimból arról, hogy jó emlékezetű, kiváló apám nyomdokain haladva, kora ifjúságomtól kitüntetett tisztelettel bántam Szent Ferenc rendjével, különösen az obszervánsokkal, feddhetetlen életük miatt és azokért a figyelemre méltó eredményekért, amelyeket a lelkek üdvösségén munkálkodva országainkban elértek.

Igaz ugyan, hogy a múltkor némi nézeteltérés támadt e fráterek és a konventuálisok között, később azonban mindez elsimult az apostoli gondoskodás jóvoltából; szinte mindannyian a helyes nézet mellett döntöttek, és emellett tartanak ki közöttünk mindmáig a népek épülésére.

Tudomásomra jutott azonban, hogy a konventuális fráterek épp a legközelebbi rendelkezésükkel akarják az obszervánsokat zaklatni. Nem hiszem, hogy szentséged ezt eltűrné, mégis esdekelve kérem, hogy gondoskodása semmit ne változtasson meg országaimban. Az emberek ugyanis olyan nagy áhítattal ragaszkodnak e fráterekhez, hogy mindenféle változás nagy botrányokat és veszedelmeket szülne.

Ne higgye viszont szentséged, hogy a bárók és a birodalom előkelői elviselnék ezt, még ha nem szólnék is bele; az áhítatos hit menedékét lelik meg a frátereknél mindannyian.

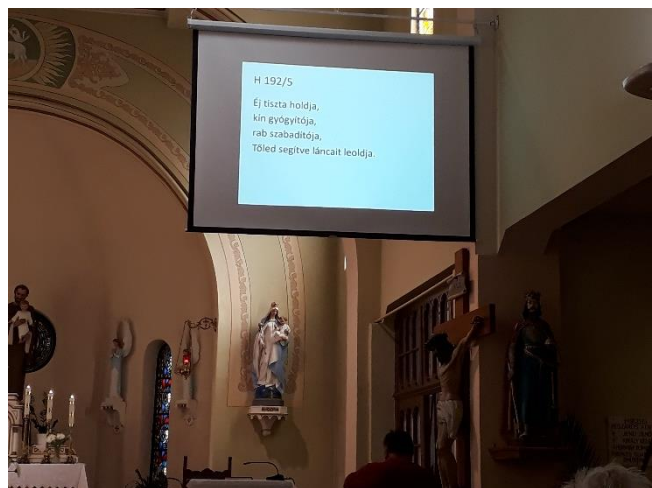
Azért pedig, hogy boldogságod megbizonyosodhassék kívánságom erejéről és kéréssem komoly voltáról, bizalommal szentséged lábai elé küldöm Páli Gábor atyát, aki országomban e rend helyettes főnöke, nekem pedig lelki atyám. Vele üzenek még egyet-mást boldogságodnak: nagyon kérem, méltóztassék őt helyettem meghallgatni, mindazt, amit mondani fog elhinni, a rég várt, gyors megoldást a magam és a rend javára megtalálni, övele magával pedig kegyesen bánni.

Szentséged különös kegyének fogom tartani, ha teljesíti ezt a kívánságomat; nem is a rendnek, sokkal inkább nekem tenne ezzel szívességet.

Ajánlom szolgálataimat.”

ÍRÁSVETÍTŐ

Szeptember elején írásvetítővel gazdagodott a Szent József-templom. A szentmisén elhangzó énekek és imák szövege jól olvasható a kivetítőn, így mindenki követni tudja azokat. A vetítővászon és a projektor teljes felszerelését Szabó László Attila végezte. Isten fizesse meg a fáradozását!

ELHUNYTJAINK

Bodor József

Balogh Józsefné szül: Juhász Mária

Vincze Pál István

Németh Vilmosné szül: Krupincza Mária

Tari János

Fekete Jánosné szül: Lévai Piroska

Kacziba István

Szalkai Istvánné szül: Blázsik Veronika

Kiss József

Reinhardt János

Paupa Sándorné szül: Németh Mária Terézia

Mezei János

Kapás Józsefné szül: Molnár Etelka

Adj, Uram, örök nyugalmat nekik és az örök világosság fényeskedjék nekik, Nyugodjanak békében. Amen.

A kettőshalmi Kókai Kereszt (fotó: Révész Gábor)

SZENTMISÉK RENDJE A CSONGRÁDI PLÉBÁNIÁK TEMPLOMAIBAN ÉS AZOK FÍLIÁIBAN

Szent József templom:
 Nagybaldogasszony templom:
 Szent Rókus templom:
 Bokros, Szent László templom:
 Felgyő, Szent István templom:

Hétfő, Szerda, Péntek, Szombat: 17.00 óra, Vasárnap: 8.30 óra.
 Kedd, Csütörtök, Péntek, (Szombat): 18.00, Vasárnap: 10.00 és 18.00.
 Húsvétól – Krisztus Király ünnepéig: Szombat: 18.00 óra.
 Vasárnap: 8.00 óra.
 Vasárnap: 11.30 óra.

Felgyő, Szent István templom - 2018. augusztus 19.

Az új kenyér megáldása

Búcsúi körmenet

Szent József templom - 2018. augusztus 20.

Az új kenyér megáldása

Cserkészlet: Szeretettel vár tagjai sorába a Szent József Plébánián is működő 553. sz. Szent Imre herceg cserkészcsapat. A foglalkozásokról érdeklődj Száraz Andrásnál, Felber Dánielnél vagy Dékány Istvánnál!

TÁMOGATÁSAIKAT AZ ALÁBBI SZÁMLASZÁMRA VÁRJUK, KÖSZÖNJÜK:

Szent József Plébánia - Csongrád
OTP Bank: 11735050-20441007

Jézus Szíve imaóra: minden hónap első csütörtökén 16.00 órától a Szent József templomban.

Gitáros Szentségimádás: minden hónap második szerdáján, az esti szentmise után 17.30 órától a Szent József templomban.

IRODAI FOGADÓÓRÁK A PLÉBÁNIÁKON:

Szent József Plébánia: 06-63/483-063

Hétfő, szerda, péntek: 16.00 – 17.00 óra

Nagybaldogasszony Plébánia: 06-63/475-027

Hétfőtől – péntekig: 9.00 – 12.00 óra

KÖSZÖNETET MONDUNK mindazoknak, akik munkával, vagy adományokkal támogatták egyház-községünk életét, működését. Isten fizesse meg!

SZERKESZTŐI ÜZENET

Terveink szerint lapunk következő száma Karácsonyra jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait december 10-ig juttassák el a szerkesztőség részére. Kérjük, hogy lehetőségeikhez mérten támogassák a következő szám kiadását is. Köszönjük.

HARANG-SZÓ 58. szám

A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László templom híveinek lapja.
 Megjelenik évente négy alkalommal, 400 példányban.

Felelős kiadó: Tópsi Bálint plébános

Szerkesztő: Túriné Nádudvari Mária

Tördelés, fotó: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroksa János tér 4.

Tel./Fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád